

af Limfjordskommissionen af 1860, og Udvalget maa tilføje, at det ikke vil gaa an at foretage nogen yderligere Indskrænkning af de foreskrevne Maal.

§ 37. Man kan vistnok antage, at som Forholdene nu ere i Limfjorden, bør Alesfiskeriet med Hensyn til Vigtighed stilles foran Sildefiskeriet som Indtagtskilde, og med den Tanke, at det vigtigste Fiskeri bør begunstiges i Kollisionstilfælde, men at dog hver Art Fiskeri maa have sin Ret efter dets Betydning, har man i § 37 stræbt at ordne Forholdet mellem Aalegaardene og Sildebundgarnene; det maa heller ikke glemmes, at en Periode for Sildefiskeriet atter kan indtræde.

Da Fiskeriet efter den saakaldte Gaardaals den fedeste og bedste af denne Fisks forskjellige Afarter, kun med Nytte kan foregaa i den korte Tid af 2 Maanedre, September og Oktober, taler Billighed for, at det udvides til 1. November; men paa den anden Side ere de øvrige i Paragrafen anførte Indskrænkninger besjærede eller snarere nødvendige, dels for ikke at forhindre Sildestimernes frie Gang til Bundgarnene; som i de matriculerede Bunde have Krav paa at nyde Beskyttelse, dels for at holde Sejladen fri. At den til at have Aalegaard berettigede Grundejer, der ogsaa ejer Bundgarnsstaber udenfor sin Grund, heller ikke maa sætte Aalegaardene ind mellem Bundgarnene, er af Hensyn til Nabostaberne, for hvilke en saadan Aalegaard vilde kunne skade eller hindre Tilvandrings af Silb og saaledes forhindre Fangsten.

§ 38. Aaleruserne ville, efter den Paragrafen givne Affattelse, kunne bindes med Maffestørrelser lig Aalevaaddenes. Man indser ikke, hvorfor et faststaaende, med sine Maffer i Firtant stivt udspændt Redskab skulde have disse Maffer større end et løst Redskab, hvis Maffer under Brugen langtfra ere saa udspændte som Rufsens og følgelig ikke i den Grad tillade Smaafisk Gjennemgang. Naar Paragrafen foreslaar Rufen bunden i to Maffestørrelser i Stedet for 3, og sætter Kalvegangen som Grænse mellem Maffestørrelserne istedetfor Bøjlerummene, og „Midten mellem Bøjlerummene“, mener man derved at have truffet en Form, der gjør Paragrafen lettere at forstaa og vanskeligere at omgaa. Nogle Steder i Landet sættes nemlig Rufsens Kalvegange umiddelbart under og ikke imellem Bøjlerne; andre Steder bruges Aaleruser med flere end 2 Kalve og flere end 4 Bøjler. Da nu efter nærværende Lovforslags § 8 de for Aalerusernes Maffestørrelse i Limfjorden gjældende Bestemmelser ogsaa skulle gjælde for det øvrige Land, vilde den hidtil i Limfjordslovgivningen brugte Specificitation af Rufsens Dele med tilsvarende Maffestørrelse ikke passe overalt. Det er forøvrigt en Selsølgelse, at Enhver har Lov til at binde Rufsens forskjellige Dele med større Maffer end de her normerede (hvortil der kan være al Anledning), kun maa de ikke bindes mindre.

§ 39. Naar Beboerne af Limfjorden nævne „Flynder“, saa forstaaes derved fornemmelig Rødspættens; andre Flynderarter have der endnu ikke vundet Betydning. Men at Flynderfiskeriet tidligere har staaet langt tilbage, fremgaar klart nok deraf, at det ikke engang er fundet Omtale værd i den ellers saa udførlige Forordning af 15. Decbr. 1750; det er først, siden Gjenembruddene have tilbragt Fjorden skalfere Vand, at dette Fiskeri i Lov 29. Decbr. 1857 bliver Gjenstand for nogle regulerende Forskrifter i Henseende til hvilke Redskaber der maa bruges, Tiden for deres Brug, Maffeviddens m. fl. hvilke ved Lovene af 1861 og 1867 undergik nogle Forandringer. Det kan i de sidste 50 Aar siges at have været og endnu at være i stærk Tiltagende, fornemmelig Best for Vogstøvs Grunde, idet Rødspættens aarlig dels yngler stærkt i Fjorden, dels vistnok indvandrer talrig fra Bæstehavet gennem Kanalene. Ved Jernbanen til Struer har det faaet en stor Betydning, idet deraf en anseelig Mængde Flynder forsendes hele Landet over, ogsaa til Kjøbenhavn, hvorimod denne, som først spise heri Landet, meget yndede Fisk mærkeligt nok endnu ej har kunnet vinde Aerkjendelse paa Hamborgs Torv eller i Tyffland. Af Kontroller Underjens Beretninger skjønnes bedst dets gradvise Fremgang, og det beskæftiger nu helt eller tilbids henved 1000 Mand med et Nettoudbytte af mellem 100 og 120,000 Kr. aarlig.

Til Fangsten bruges Redgarn, Baad og Pig, af hvilke den sidste kun har en aldeles underordnet Betydning og ikke behøver Omtale. Af de andre Redskaber bør usridig Redgarnene, hvis Maffestørrelse er beregnet paa kun at fange den fuldvorne, modne Fisk, gives Fortrinnet som i og for sig uafdelige Fiskeredskaber, hvis Brug ikke nødvendiggjør nogen Indskrænkning, ej heller med Hensyn til Tid og Sted. — Vaaddene have det tilfælles, at de skabe Bunden, hvilket for denne, under stadig Gjentagelse paa samme Sted, kan blive uehvelbt; det skal dog bemærkes, at man til Flynderfiske ikke søger stærk bevokset, men klar Bund, saa at Plantevæxt kun i mindre Grad kan tage Stede. Med Nette lægges ogsaa Vaaddene til Last, at de medtage megen halvvoxen, umoden Fisk, som enten er en ringe eller slet ingen Handelsvaare. — Vaaddene bruges til Landdragnings, eller paa Dybet til Baad for Anker, som Snurrevaad; den første Methode kan ikke være andet Fiskeri til Forstyrrelse, hvorimod den sidste kan være til stor Men for Redgarns, Krog og andet Fiskeri, og der er bl. a. fra Nykjøbing paa Mors fort bittre Klager over den Skade, der tilføjes det nysnævnte Fiskeri ved Snurrevaaddene.

I Betragtning heraf maa det tilraades, at de hidtil for Flyndervaadbruget bestaaende Indskrænkninger, hvori Udvalget ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage Forandringer, blive